

Van: [redacted]

Verzonden: 25-11-2021 09:06

Aan: [redacted] Juridische Zaken [redacted]

CC: [redacted]

Onderwerp: RE: Zienswijze tennisbaan Bennebroek

Hoi,

Ik heb het eerdere model ingestoken met een worst-case scenario, met dus volledig gebruik van de banen. Als ze niet alle banen de hele avond gebruiken, mag je daarop inderdaad een bedrijfsduurcorrectie toepassen. Voor 1 uurtje minder in de avondperiode geldt dat dat circa -1,3 dB(A). Overigens is het normaal dat een akoestisch adviesbureau maatregelen doorrekend bij een overschrijding. Naast maatregelen als schermen, kan je dan inderdaad ook denken aan het niet (mogen) gebruiken van bepaalde banen na een bepaalde tijd. In principe is het aan de vereniging zelf hoe zij ervoor zorgen dat zij aan het Activiteitenbesluit kunnen voldoen. Wij hoeven ze dat niet persé op te leggen in maatwerk. Volgens mij kan je het wel opleggen (denk aan de begrenzer voor muziek in de horeca), maar dat is misschien een maatregel die je pas neemt als er problemen/klachten ontstaan?

Ik ben van mening dat nieuwe padelbanen de akoestische situatie veranderen en daarmee, ook gezien de bezwaren uit de omgeving, dient te worden aangetoond dat ze aan het Activiteitenbesluit kunnen voldoen. Volgens mij staan wij juridisch gezien in ons recht een akoestisch onderzoek te verlangen.

We hebben al een eerder overleg gehad, waarbij ook iemand van het Geluidburo was aangesloten. Hij gaf toen al aan, dat er waarschijnlijk sprake is van een overschrijding, maar dat dat ook al het geval is met de situatie zonder padelbanen. De vraag aan ons was toen of we eventueel open zouden staan voor maatwerk. Wij hebben toen aangegeven dat dat op de zaken vooruitlopen is, omdat wij geen toezegging tot maatwerk kunnen doen zonder een akoestisch onderzoek. Ik denk dat als inderdaad blijkt dat de huidige situatie (die er al jaren is) al reeds een overschrijding geeft, dat best een argument kán zijn voor maatwerk, maar zij zullen dat dan moeten aantonen in hun aanvraag met een onderzoek als onderbouwing.

Het overgangsrecht waarover gesproken wordt, gaat inderdaad over horecabedrijven (zie ook bijgevoegde uitspraak en besluit waarnaar verwezen wordt). Het gaat om horecabedrijven die al voor 1992 in bedrijf waren en daarmee onder het bijgevoegde besluit vielen. Zij hebben recht op 5 dB(A) meer geluidruimte. Ik heb laatst inderdaad een restaurant gehad die hieronder viel en daarmee dus hogere normen hadden. Ik ken het overgangsrecht alleen in combinatie met horecabedrijven. Of dit inderdaad ook geldt voor sportverenigingen, weet ik niet. Ik ga wel even zoeken of ik in de oude besluiten daarover iets terug kan vinden. Ik kon daar nog op terug.

Ik kan bij het overleg aanwezig zijn en heb eventueel tijd om eea uit te zoeken. Mocht je hulp nodig hebben, laat maar weten! Ik zal in ieder geval even in het overgangsrecht duiken.

Groet,

[redacted]

Milieuadvies medewerker geluid

Mobiel [redacted]

Werkdagen: Ma-vrij (8.30-16.30)

Van: [redacted]

Verzonden: woensdag 24 november 2021 21:59

Aan: [redacted] Juridische Zaken [redacted]

CC: [redacted]

Onderwerp: RE: Zienswijze tennisbaan Bennebroek

Hoi [REDACTED]

Er spelen op dit moment meerdere kwesties bij de club. *Bezwaar op de bouwvergunning van de lichtmasten, klachten en handhaving op het onnodig branden van de veldverlichting, geluidsoverlast van de padelbanen, de veranderingsmelding Activiteitenbesluit, etc.*

Zoals we al hadden begrepen komen er vermoedelijk in de toekomst nog meer padelbanen bij de club. Echter is hier onlangs media aandacht over geweest in een uitzending van Meldpunt. Hieruit kwam naar voren dat padelbanen voor overlast zorgen en deze het liefst volgens de deskundige [REDACTED] ja die van [REDACTED] doet uitspraak en directeur van de Nederlandse Stichting Geluidshinder (NSG), in het kader van goede ruimtelijke ordening, op 200 meter afstand van woningen moeten komen. Nu wordt dacht ik nog een richtafstand aangehouden van 50 meter (VNG-lijst) en wordt padel nog als een vorm van tennis beschouwd. Wellicht dat het gesprek met de wethouder op 8 december ook mede daarover zal gaan.

Wanneer er nieuwe padelbanen komen zal er ook een akoestisch aangeleverd moeten worden lijkt me. De vraag is alleen of de nieuwe padelbanen er überhaupt gaan komen.

Groet,

[REDACTED]

Van: [REDACTED]

Verzonden: woensdag 24 november 2021 20:18

Aan: Juridische Zaken [REDACTED]

CC: [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED]

Onderwerp: RE: Zienswijze tennisbaan Bennebroek

Urgentie: Hoog

Collega's,

[REDACTED] en ik hebben een uitnodiging gekregen voor een gesprek van de Wethouder van Bloemendaal met de TV Bennebroek 8 dec. Genodigden zijn: Arendse, [REDACTED] [REDACTED] (beide Bloemendaal) mike.van der wallen (voorzitter TV Bennebroek) [REDACTED] [REDACTED]

Er staat geen tekst en uitleg in de uitnodiging, ik zal [REDACTED] morgen even bellen hoe het zit.

Maar graag even intern overleg hoe nu verder. Wie van juridische zaken kan hier over meedenken? Zie mail hieronder van 10 november.

[REDACTED] denkt toch akoestisch rapport doorzetten.

[REDACTED] wat denk jij?

Wat ik denk:

Het huidige model van [REDACTED] is op maximale bezetting van de banen gebaseerd, toch?

In de zienswijze geven ze aan dat banen niet maximaal bezet zijn in de avondperiode maar tot 22.00 uur. De banen die het dichtstbij de huizen zijn gelegen worden als overloopbanen worden gebruikt (als de andere vol

zijn). Ik vraag me af of er nog steeds een overschrijding is bij een bezetting van de tennisbanen tot 22.00 uur door de bedrijfsduurcorrectie? [REDACTED] kan jij het model aanpassen met de bezetting uit de zienswijze?

Dat de banen maar 45% van de tijd bezet zijn zegt denk ik niet zoveel, het kan dan nog steeds voorkomen dat alle banen tegelijk in de periode 19:00 – 22:00 bezet zijn, dat kan denk ik vaker dan 12x per jaar voorkomen en is er sprake van een representatieve bedrijfssituatie.

Stel dat ze met een volle bezetting van de banen tussen 19:00-22:00 wel kunnen voldoen aan de norm door bedrijfsduurcorrectie, zouden we dit dan niet in maatwerk kunnen vastleggen?

Juridische zaken: Klopt de conclusie van [REDACTED] dat er geen overgangsrecht geldt? Gezien de historische situatie?

Groet, [REDACTED]

Van: [REDACTED]

Verzonden: woensdag 10 november 2021 15:01

Aan: [REDACTED]

Onderwerp: RE: Zienswijze tennisbaan Bennebroek

Hoi [REDACTED]

Ik heb het betreffende artikel opgezocht in het vervallen Besluit horeca-, sport- en recreatie-inrichtingen milieubeheer.

1.1.7: In gevallen waarin op de inrichting voorschrift 2.2 van bijlage 1 van het **Besluit horecabedrijven milieubeheer** van toepassing was, worden de waarden van het equivalente geluidniveau op de gevel van woningen en andere geluidsgevoelige gebouwen en geluidsgevoelige terreinen in tabel I van voorschrift 1.1.1 met 5 dB verhoogd. De eerste volzin is niet van toepassing indien lagere waarden waren vastgelegd in de **milieuvergunning die gold op 1 december 1992**. In dat geval gelden die lagere waarden.

2.2 van bijlage 1 van het vervallen Besluit horecabedrijven milieubeheer

- 2.2.** In afwijking van voorschrift 2.1 mag voor inrichtingen die reeds zijn opgericht vóór de datum waarop dit besluit op die inrichting van toepassing wordt, het equivalente geluidsniveau (LAeq) niet meer bedragen dan:

55 dB(A) tussen 07.00 en 19.00 uur;

50 dB(A) tussen 19.00 en 23.00 uur;

45 dB(A) tussen 23.00 en 07.00 uur;

met dien verstande dat, indien ten behoeve van die inrichting een vergunning krachtens [artikel 8.1](#) van de Wet milieubeheer krachtens de [Hinderwet](#) of een vergunning als bedoeld in [artikel 12](#) van de Wet geluidhinder is verleend, het equivalente geluidsniveau niet hoger mag zijn dan de waarde die is vastgelegd in de voor die inrichting verleende vergunning of die met de in die vergunning verlangde akoestische voorzieningen en in acht te nemen gedragsregels wordt bereikt; dit geldt niet voor zover dat equivalente niveau hoger is dan de waarde, vermeld in de aanhef van dit voorschrift, of lager is dan de waarde, vastgelegd in voorschrift 2.1, onder b. Het bevoegd gezag kan nadere eisen stellen ten aanzien van de toelaatbare equivalente geluidsniveaus voor de inrichting; dit niveau mag echter niet hoger zijn dan het equivalente geluidsniveau, vermeld in de aanhef van dit voorschrift, en niet lager dan het niveau, vastgelegd in voorschrift 2.1, onder b.

Als ik het artikel zo lees zou ik denken dat het alleen van toepassing is op horecabedrijven, maar dat weet ik niet zeker.

Het papieren dossier hebben wij niet in ons bezit en in ons dynamisch archief heb ik geen Hinderwetvergunning aangetroffen. We kunnen de gemeente vragen of zij het dossier nog hebben en of daarin nog een oude Hinderwetvergunning zit?

Ik denk dat het voor alle partijen beter is dat er een akoestisch rapport komt, dat schept duidelijkheid, maar dat is natuurlijk geen argument tegen de zienswijze. Ik vraag het mij nog steeds af of je ook in de zomer tot 23:00 uur kan blijven tennissen zonder verlichting. Ik ben geen tenniser dus ik heb werkelijk geen idee 😊

Als blijkt dat niet voldaan kan worden aan de geluidsnormen kan mogelijk een geluidsscherm geplaatst worden.

Groet,

■

Van: ■ ■

Verzonden: woensdag 10 november 2021 10:03

Aan: Juridische Zaken ■

CC: ■ ■

Onderwerp: Zienswijze tennisbaan Bennebroek

Beste collega's,

Graag jullie reactie op het volgende, De Tennisvereniging Bennebroek (Binnenweg 63) heeft (op ons verzoek) een melding ingediend voor het veranderen van de inrichting voor het plaatsen van vier nieuwe lichtmasten om de tennisbanen 5/6, die nu nog onverlicht zijn, te verlichten. Deze tennisbanen zijn het dichtst bij de woningen gelegen. De bewoners hebben zowel licht als geluidsklachten ingediend bij de ODIJ.

Nav de melding heeft ■ een indicatief geluidmodel gemaakt waaruit blijkt dat de geluidsnormen worden overtreden. Dat hebben we als motivatie gebruikt om op grond van artikel 1.11, vijfde lid een akoestisch onderzoek bij de melding te verlangen. De TV Bennebroek heeft hier nu een zienswijze tegenin gebracht dat er geen sprake is van een verandering maar van een verruiming in de tijd. Ik kan tegen de zienswijze geen tegenargumenten bedenken. Ik denk dat ze gelijk hebben. Er is sprake van een bestaande situatie. De TV zit er al sinds 1961 (en de woningen denk ik ook). Gezien de licht en geluidsklachten moeten we er wel iets mee.

■ vroeg zich nog af of er een kans bestaat dat ze nog onder die overgangsregeling vallen voor Besluit HSR?

Hij zegt:

“Daarin stond dat inrichtingen die voor het eerst met geluidsgrenswaarden werden geconfronteerd, de grenswaarden 5 dB(A) mochten verhogen.

Precies weet ik het niet meer, en de oude inrichtingsbesluiten hebben we al lang geleden weggemikt.

Jullie hebben ze waarschijnlijk nog wel. Was iets met voorschriften 1.1.3 of 1.1.7.”

Zouden jullie dit eens na willen kijken of jullie dit kunne vinden en of het mogelijk voor de tennisvereniging geldt?

Als we geen akoestisch rapport kunnen verlangen nav melding kunnen we dit dan wel doen via handhaving omdat het geluidmodel een overschrijding aangeeft?

En dan hebben we een akoestisch rapport waaruit blijkt dat er een overschrijding plaatsvindt, er zijn waarschijnlijk geen overdrachtsmaatregelen mogelijk, je kan het geluid niet reduceren. Gaan we dan maatwerk opleggen dat de tennisbanen minder mogen worden gebruikt zodat de bedrijfsduurcorrectie oploopt en aan de normen kan worden voldaan?

Graag een juridische collega die even meedenkt.

Zie zaak: [ODIJ-Z-21-097532](#)

Met vriendelijke groet,

[Redacted signature]

Werkdagen: ma-di-vrij

Stationsplein 48b, Beverwijk

Postbus 325, 1940 AH Beverwijk

T 0251-263 887

M [Redacted]

E [Redacted]

I www.odijmond.nl

Uitspraak 200909762/1/M2

ECLI	ECLI:NL:RVS:2010:BO2724
Datum uitspraak	3 november 2010
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 20 oktober 2009 heeft het college op grond van artikel 2.20, vijfde lid, van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (hierna: het Activiteitenbesluit) maatwerkvoorschriften gesteld voor inrichting gelegen aan [locatie] te [plaats].

Volledige tekst

200909762/1/M2.

Datum uitspraak: 3 november 2010

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

[appellant], wonend te [woonplaats],

en

het college van burgemeester en wethouders van Apeldoorn,
verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 oktober 2009 heeft het college op grond van artikel 2.20, vijfde lid, van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (hierna: het Activiteitenbesluit) maatwerkvoorschriften gesteld voor inrichting gelegen aan [locatie] te [plaats].

Tegen dit besluit heeft [appellant] bij brief, bij de gemeente Apeldoorn ingekomen op 15 december 2009, beroep ingesteld. De gemeente Apeldoorn heeft het beroep doorgezonden aan de Raad van State, waar het bij brief is ingekomen op 16 december 2009.

Het college heeft een verweerschrift ingediend.

De zaak is door een meervoudige kamer van de Afdeling verwezen naar een enkelvoudige.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 27 augustus 2010, waar [appellant], in persoon, en het college, vertegenwoordigd door M. Bomhof en [naam] beiden

werkzaam bij de gemeente, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Op 3 juni 2009 heeft [appellant] een verandering van het horecabedrijf gevestigd aan [locatie] te Apeldoorn bij het college gemeld als bedoeld in artikel 1.10, eerste en tweede lid, van het Activiteitenbesluit. Bij deze melding is een door Alcedo B.V. opgesteld akoestisch rapport van 15 mei 2009 gevoegd, waaruit blijkt dat de ingevolge artikel 2.17 van het Activiteitenbesluit geldende geluidgrenswaarden door het in werking zijn de inrichting worden overschreden. Daarom zijn in het bestreden besluit op grond van artikel 2.20, vijfde lid, van het Activiteitenbesluit maatwerkvoorschriften gesteld voor het in gebruik nemen van een geluidbegrenzer ten behoeve van de binnen de inrichting aanwezige muziekinstallatie.

2.2. [appellant] voert aan dat het college ten onrechte van de toepasselijkheid van de geluidgrenswaarden in artikel 2.17 van het Activiteitenbesluit is uitgegaan. Daartoe voert hij aan dat het overgangsrecht behorende bij het Activiteitenbesluit van toepassing is, omdat sinds 90 jaar een horecabedrijf op de locatie is gevestigd.

2.2.1. Het college stelt zich op het standpunt dat het overgangsrecht behorende bij het Activiteitenbesluit niet van toepassing is. Hiertoe heeft het college ter zitting aangevoerd dat eerst vanaf 1 december 1992 cafés en discotheken onder de werking van de toenmalige Hinderwet zijn komen te vallen. Voor die datum werden onder meer cafés en discotheken in beginsel niet als inrichting aangemerkt. Het horecabedrijf is aldus eerst vanaf 1 december 1992 vergunningplichtig op grond van de Hinderwet en gelet hierop is het bij het Activiteitenbesluit behorende overgangsrecht niet van toepassing.

Voor zover het horecabedrijf destijds wel als inrichting diende te worden aangemerkt, voert het college aan dat uit de uitspraak van de Afdeling van 2 december 2009, in zaak nr. 200902189/1/M2 volgt, dat artikel 6.12, eerste en derde lid, van het Activiteitenbesluit op zodanige wijze dient te worden uitgelegd, dat op grond van dit artikel voor een inrichting alleen hogere geluidgrenswaarden gelden indien en voor zover in een op 1 december 1992 voor deze inrichting geldende vergunning krachtens de Hinderwet of de Wet geluidhindervergunning hogere waarden waren opgenomen. Voor de inrichting was op 1 december 1992 geen vergunning in werking, zodat volgens het college geen hogere geluidgrenswaarden gelden dan de waarden van artikel 2.17 van het Activiteitenbesluit.

2.2.2. Ingevolge artikel 2.17, eerste lid, van het Activiteitenbesluit, voor zover hier van belang, mag het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau op de gevel van gevoelige gebouwen niet meer bedragen dan 50, 45 en 40 dB(A) in onderscheidenlijk de dag-, avond- en nachtperiode.

Ingevolge artikel 2.20, vijfde lid, voor zover hier van belang, kan het bevoegd gezag bij maatwerkvoorschrift bepalen welke technische voorzieningen in de inrichting worden aangebracht en welke gedragsregels in acht worden genomen teneinde aan geldende geluidsnormen te voldoen.

Ingevolge artikel 6.12, eerste en derde lid, worden de in artikel 2.17 genoemde waarden met 5 dB(A) verhoogd indien onmiddellijk voorafgaand aan de inwerkingtreding van artikel 2.17 op grond van voorschrift 1.1.7 van de bijlage bij het Besluit horeca-, sport- en recreatie-inrichtingen milieubeheer hogere waarden golden.

2.2.3. Ingevolge voorschrift 1.1.7 van het Besluit horeca-, sport- en recreatie-inrichtingen milieubeheer worden de waarden voor het equivalente geluidniveau van 50, 45 en 40 dB(A) met 5 dB(A) verhoogd in gevallen waarin voorschrift 2.2 van bijlage 1 van het Besluit horecabedrijven milieubeheer op de inrichting van toepassing was, tenzij lagere waarden

waren vastgelegd in de milieuvergunning die gold op 1 december 1992. In dat geval gelden die lagere waarden.

2.2.4. Op 1 december 1992 is het Besluit horecabedrijven Hinderwet in werking getreden (Stb. 1992, 298). Gelijktijdig met het Besluit horecabedrijven Hinderwet is het Besluit aanwijzing horecabedrijven Hinderbesluit in werking getreden (Stb. 1992, 297). Met de inwerkingtreding van het Besluit aanwijzing horecabedrijven Hinderbesluit is het horecabedrijf als inrichting onder de werking van de Hinderwet komen te vallen. Het Besluit horecabedrijven Hinderwet is op 25 maart 1993 vervangen door het Besluit horecabedrijven milieubeheer (Stb. 1993, 103).

Ingevolge voorschrift 2.2 van bijlage 1 bij het Besluit horecabedrijven milieubeheer, voor zover hier van belang, mag in afwijking van voorschrift 2.1 voor inrichtingen die reeds zijn opgericht vóór de datum waarop dit besluit op die inrichting van toepassing wordt, het equivalente geluidniveau 55, 50 en 45 dB(A) bedragen, met dien verstande dat indien ten behoeve van die inrichting een vergunning krachtens artikel 8.1 van de Wet milieubeheer, de Hinderwet of artikel 12 van de Wet geluidhinder is verleend, het equivalente geluidniveau niet hoger mag zijn dan de waarde die is vastgelegd in die vergunning. Het bevoegd gezag kan ingevolge dit voorschrift nadere eisen stellen ten aanzien van de toelaatbare equivalente geluidniveaus voor de inrichting.

2.2.5. Niet in geschil is dat op de locatie [locatie] vóór 1 december 1992 een horecabedrijf was gevestigd en sindsdien in werking is geweest. Voor de inrichting gold geen milieuvergunning krachtens de Hinderwet of de Wet milieubeheer of een vergunning op grond van artikel 12 van de Wet geluidhinder ten tijde van het van toepassing worden van het Besluit horecabedrijven Hinderwet. Voorts heeft het college toentertijd geen nadere eisen gesteld waarbij de geluidgrenswaarden voor de inrichting zijn aangepast.

Uit het voorgaande volgt dat voorschrift 2.2 van bijlage 1 van het Besluit horecabedrijven milieubeheer op het horecabedrijf van toepassing was. Hieraan kan niet afdoen dat het horecabedrijf voorafgaand aan het van toepassing worden van het Besluit horecabedrijven Hinderwet niet vergunningplichtig onder de Hinderwet was, aangezien de feitelijke oprichting van de inrichting in dit verband relevant is.

Gelet op het voorgaande golden destijds grenswaarden voor het equivalente geluidniveau van 55, 50 en 45 dB(A) in de dag-, avond- en nachtperiode. Dit brengt mee dat, gelet op voorschrift 1.1.7 van de bijlage bij het Besluit horeca-, sport- en recreatie-inrichtingen milieubeheer, onder de gelding van het Besluit horeca-, sport- en recreatie-inrichtingen milieubeheer voor de inrichting dezelfde grenswaarden golden. Gelet daarop gelden ingevolge artikel 6.12, eerste en derde lid, van het Activiteitenbesluit voor de inrichting geluidgrenswaarden voor het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau van 55, 50 en 45 dB(A).

2.2.6. De door het college genoemde uitspraak van de Afdeling van 2 december 2009 kan niet tot een ander oordeel leiden, nu die uitspraak ziet op een situatie waarbij het ging om een vóór 1 december 1992 opgerichte inrichting waarvoor een vergunning als bedoeld in artikel 12 van de Wet geluidhinder gold. De Afdeling heeft met betrekking tot die specifieke situatie - kort weergegeven - geoordeeld dat het overgangsrecht van artikel 6.12, eerste en derde lid, van het Activiteitenbesluit niet van toepassing is, omdat niet is komen vast te staan dat in de voor de inrichting verleende vergunning als bedoeld in artikel 12 van de Wet geluidhinder hogere waarden waren vastgesteld, dan de waarden van artikel 2.17 van het Activiteitenbesluit. Deze uitspraak brengt niet mee, zoals het college stelt, dat de Afdeling artikel 6.12, eerste en derde lid, van het Activiteitenbesluit zodanig uitlegt dat op grond van

dit artikel alleen hogere waarden van toepassing zijn wanneer op 1 december 1992 voor een inrichting een vergunning gold waarin hogere waarden waren vastgesteld. Het beroep van het college op deze uitspraak berust derhalve op een onjuiste lezing.

2.2.7. Nu het overgangsrecht behorende bij het Activiteitenbesluit op deze inrichting van toepassing is, gelden voor de inrichting hogere geluidgrenswaarden dan de grenswaarden van artikel 2.17 van het Activiteitenbesluit, die het college bij het nemen van het bestreden besluit bij het stellen van de maatwerkvoorschriften tot uitgangspunt heeft genomen.

2.2.8. Gezien het bovenstaande is het bestreden besluit in strijd met artikel 6.12, eerste en derde lid, van het Activiteitenbesluit.

2.3. Het beroep is gegrond. Het besluit van 20 oktober 2009 dient te worden vernietigd.

2.4. Van proceskosten die voor vergoeding in aanmerking komen, is niet gebleken.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

I. verklaart het beroep gegrond;

II. vernietigt het besluit van het college van burgemeester en wethouders van Apeldoorn van 20 oktober 2009, kenmerk 25731;

III. gelast dat het college van burgemeester en wethouders van Apeldoorn aan [appellant] het door hem voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 150,00 (zegge: honderdvijftig euro) vergoedt;

IV. gelast dat de secretaris van de raad van state aan [appellant] het door hem voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 149,00 (zegge: honderdnegenenveertig euro) vergoedt;

Aldus vastgesteld door [redacted] lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van [redacted] ambtenaar van staat.

w.g. Drupsteen w.g. [redacted]

lid van de enkelvoudige kamer ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 3 november 2010

375-648.

BESLUITEN

Besluit horecabedrijven Hinderwet

Staatsblad
van het Koninkrijk der Nederlanden

Jaargang 1992

297

Besluit van 3 juni 1992, houdende aanwijzing horecabedrijven in het Hinderbesluit (Besluit aanwijzing horecabedrijven Hinderbesluit)

298

Besluit van 3 juni 1992, houdende regels voor horecabedrijven (Besluit horecabedrijven Hinderwet)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 26 juli 1990, Centrale Directie Juridische Zaken, afdeling Wetgeving, nr. MJZ26790025, gedaan in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken en Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

Gelet op artikel 2a van de Hinderwet (Stb. 1981, 410);
De Raad van State gehoord (advies van 29 juli 1991, no. W08 90.0357).

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 25 mei 1992, Centrale Directie Juridische Zaken, afdeling Wetgeving, nr. MJZ25592023, uitgebracht in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken en Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid:

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

1. In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

a. horecabedrijf: den inrichting als bedoeld in artikel 1 van het Hinderbesluit (Stb. 1980, 445), die uitsluitend of in hoofdzaak is bestemd voor het tegen vergoeding verstrekken van logies, schenken van dranken of bereiden of verstrekken van spijsen voor directe consumptie, voor zover:

1°. het gezamenlijk oppervlak van de vast aangebrachte dansvloeren niet meer bedraagt dan 10 m²;

2°. installaties voor ruimteverwarming of warmwatervoorziening geen groter nominaal vermogen hebben dan 2500 kW per ketel en voor deze installaties een vergunning krachtens de Stoomwet (Stb. 1953, 178) niet is vereist;

3°. uitsluitend gas, gasolie of lichte stookolie wordt gebruikt als brandstof ten behoeve van ruimteverwarming of warmwatervoorziening;

4°. ondergrondse bewaring van gasolie of lichte stookolie uitsluitend plaatsvindt in stalen tanks die niet onder gebouwen zijn gelagen;

5°. bovengrondse bewaring van gasolie of lichte stookolie in tanks niet meer kan bedragen dan 3000 liter;

6°. geen bewaring van K1- of K2-vloeistoffen plaatsvindt in tanks;

**Besluit
aanwijzing horecabedrijven
Hinderbesluit**

297

Besluit van 3 juni 1992, houdende aanwijzing horecabedrijven in het Hinderbesluit (Besluit aanwijzing horecabedrijven Hinderbesluit)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 26 juli 1990, Centrale Directie Juridische Zaken, afdeling Wetgeving, nr. MJZ26790024;

Gelet op de artikelen 2, tweede lid, en 2a van de Hinderwet (Stb. 1981, 410);

Gezien het advies van de Centrale Raad voor de Milieuhygiëne van 17 april 1989 (no. ABJ-89/501);

De Raad van State gehoord (advies van 29 juli 1991, no. W08.90.0373);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 25 mei 1992, Centrale Directie Juridische Zaken, afdeling Wetgeving, nr. MJZ25590224;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

A

Aan artikel 1 van het Hinderbesluit (Stb. 1980, 445)¹ wordt een onderdeel toegevoegd, luidende:

XXVIII. Hotels, restaurants, pensions, cafés, cafetaria's, snackbars en discotheken, alsmede aanverwante inrichtingen waar tegen vergoeding logies worden verstrekt, dranken worden geschonken of spijzen voor directe consumptie worden bereid of verstrekt, met uitzondering van inrichtingen zonder vaste stand- of ligplaats.

B

Artikel 3 wordt gewijzigd als volgt:

1. In het tweede lid wordt na «aangewezen» ingevoegd: alsmede, met betrekking tot de inrichtingen, bedoeld in artikel 1, onder XXVII, de Voorlopige commissie genetische modificatie, bedoeld in het Besluit genetisch gemodificeerde organismen Wet milieugevaarlijke stoffen (Stb. 1990, 53).

2. In het derde lid vervalt na «aangewezen»: alsmede, met betrekking tot de inrichtingen, bedoeld in artikel 1, onder XXVII, de commissie genetische modificatie, bedoeld in het Besluit genetische gemodificeerde organismen Wet milieugevaarlijke stoffen (Stb. 1990, 53).

ARTIKEL II

1. Voor een inrichting als bedoeld in artikel 1, onder XXVIII, van het Hinderbesluit, die is opgericht voor het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit en waarop de Hinderwet voor dit tijdstip niet van toepassing was, blijven de voorschriften van een krachtens een gemeentelijke verordening verleende vergunning voor dit bedrijf – voor zover deze betrekking hebben op het voorkomen of in voldoende mate beperken van gevaar, schade of hinder – van toepassing tot twee jaar na het tijdstip, waarop voor de inrichting een verklaring als bedoeld in artikel 36, eerste lid, van de Hinderwet (Stb. 1981, 410), is afgegeven. Deze termijn blijft evenwel beperkt tot zes maanden, indien de inrichting niet over een verklaring als bedoeld in artikel 36, eerste lid, beschikt.

2. Het eerste lid is niet van toepassing op een horecabedrijf waarop het Besluit horecabedrijven Hinderwet van toepassing is.

ARTIKEL III

Dit besluit treedt in werking met ingang van de zesde kalendermaand na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

ARTIKEL IV

Dit besluit kan worden aangehaald als: Besluit aanwijzing horecabedrijven Hinderbesluit.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 3 juni 1992

Beatrix

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer
a.i.,
R. F. M. Lubbers

Uitgegeven de dertigste juni 1992

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

¹ Laatstelijk gewijzigd bij koninklijk besluit van 4 december 1991, Stb. 650.

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 14 juli 1992, nr. 133.

NOTA VAN TOELICHTING

Artikel I, onderdeel A

Dit besluit brengt de gehele bedrijfstak, die in het spraakgebruik wordt aangeduid als horeca, onder de werking van de Hinderwet (Stb. 1981, 410). Voor de inwerkingtreding van dit besluit was dit maar voor de helft van de circa 37 000 horeca-inrichtingen het geval. Op horeca-inrichtingen die niet onder de werking van de Hinderwet vielen, was in vrijwel iedere gemeente een verordening gebaseerd op de Wet geluidhinder (Stb. 1979, 99) van toepassing, die regels in het belang van het voorkomen of beperken van geluidhinder stelde: de zogenaamde muziekverordening. Als een horeca-inrichting wel onder de werking van de Hinderwet viel, werd dit bepaald door voor deze bedrijfstak min of meer triviale zaken, zoals het elektromotorisch vermogen of de aanwezigheid van reserve-gasflessen voor bierpompen. Omdat één en ander moeilijk te controleren is, werd vaak ten onrechte geconcludeerd dat de Hinderwet niet van toepassing was. Ook het omgekeerde kwam voor. Daarnaast bleek dat ingeval een horeca-ondernemer een kleine wijziging van de inrichting aanbracht, het regime van de Hinderwet – gewild of ongewild – niet meer van toepassing was. Naast de muziekverordening of de Hinderwet zijn bovendien vaak nog andere, gemeentelijke verordeningen van toepassing op horeca-ondernemingen, zoals de Algemene Plaatselijke Verordening, terrasverordeningen, etc. Het stelsel van de op de horeca van toepassing zijnde regelgeving is verbrokkeld en ondoorzichtig. Het optreden tegen de diverse vormen van overlast die de tot de bedrijfstak horeca behorende bedrijven veroorzaken, werd hierdoor onnodig bemoeilijkt.

De Commissie Evaluatie Wet geluidhinder schrijft in haar eindrapport «Evaluatie van de werking van de Wet geluidhinder» (CW-ER-01 van december 1985, blz. 88) over recreatie-inrichtingen bovendien het volgende:

«De omstandigheid dat op recreatie-inrichtingen verschillende regelingen van toepassing zijn wordt vooral met betrekking tot horeca-inrichtingen als een knelpunt ervaren. Het levert een onoverzichtelijk regelingenbestand op. De verhouding tussen de diverse regelingen is gecompliceerd en vaak zijn meerdere regelingen tegelijk van toepassing op een activiteit. Dat levert allerlei problemen op bij de totstandkoming van besluiten, in de sfeer van de rechtsbescherming en bij de handhaving. Als belangrijkste oorzaak kan de beperkte reikwijdte van de Wet geluidhinder worden aangewezen. Voor lawaai van bezoekers en andere vormen van overlast in de sfeer van de openbare orde zijn aanvullende regelingen op basis van artikel 168 van de gemeentewet nodig. Om tot een meer integrale benadering te komen is de Commissie er voorstander van dat de bestrijding van geluidsoverlast van recreatie-inrichtingen geschiedt in het kader van de vergunningverlening van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne. Het hoofdstuk recreatie-inrichtingen in de Wet geluidhinder kan dan vervallen».

Vooruitlopend op de definitieve inwerkingtreding van het voorstel van wet, houdende uitbreiding en wijziging van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne en daarmee samenhangende wijzigingen van andere wetten (vergunningen en algemene regels; procedure voor vergunningen en ontheffingen; handhaving) (Kamerstukken II 1990/91, 21 087, nr. 335), geeft het onderhavige besluit reeds in belangrijke mate uitvoering aan deze aanbeveling.

In ieder geval worden alle inrichtingen als bedoeld in artikel 11, onder a, van de Wet geluidhinder nu hinderwetplichtig. Dit houdt in dat op deze bedrijven de zogenaamde muziekverordeningen ex artikel 11 Wet

geluidhinder niet meer van toepassing zullen zijn. Door de gekozen oplossingsrichting is artikel 11, onder a, in feite zinledig geworden.

Bij de wijziging van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne, waarbij aan deze wet een hoofdstuk vergunningen en algemene regels zal worden toegevoegd, zal de Wet geluidhinder op dit punt worden gewijzigd.

Met het in werking treden van het besluit zijn onder meer de volgende soorten horeca-inrichtingen hinderwetplichtig:

café/bar	cafetaria
discotheek	snackbar
sociëteit	automatiek
coffeeshop	ijssalon
restaurant	strandpaviljoen
café-restaurant	ontmoetingscentrum
wegrestaurant	buurthuis
afhaalrestaurant	zalenexploitatie
hotel	kiosk
hotel-café	bistro
hotel-restaurant	creperie
hotel-café-restaurant	croissanterie
pension	motel

De in rubriek XXVIII gegeven omschrijving van horeca valt uiteen in twee onderdelen. In het eerste onderdeel is een aantal categorieën van horeca-inrichtingen met name genoemd. Het gaat hier om een omschrijving van de hoofdactiviteit van een inrichting. Anders gezegd: van een restaurant als bedoeld in rubriek XXVIII is sprake indien een inrichting als zodanig is bestemd tot het uitoefenen van het restaurant-bedrijf. Omdat de in het eerste onderdeel gegeven opsomming niet uitputtend is, is een tweede onderdeel opgenomen dat bepaalt dat ook inrichtingen die in de bedrijfsvoering overeenkomen met de inrichtingen uit het eerste onderdeel, onder de Hinderwet vallen.

Er zij op gewezen dat de omschrijving niet alleen van toepassing is op bedrijfsmatig uitgevoerde activiteiten. Ook sociaal-culturele instellingen, zoals ontmoetingscentra of buurthuizen vallen in beginsel onder de omschrijving van rubriek XXVIII, voor zover deze gelijksoortig zijn aan horeca-ondernemingen. Uitgezonderd in de nieuwe rubriek XXVIII zijn, in analogie met rubriek VIIb van het Hinderbesluit, inrichtingen zonder vaste standplaats. Wat onder het begrip «vaste standplaats» moet worden verstaan, is inmiddels door jurisprudentie duidelijk geworden. Voor de toepassing van de nieuwe rubriek XXVIII kan bij deze bestaande jurisprudentie aansluiting worden gezocht. Uitgezonderd zijn ook varende inrichtingen zonder vaste ligplaats.

Gelijktijdig met dit besluit treedt het Besluit horecabedrijven Hinderwet in werking, dat betrekking heeft op vrijwel alle reeds hinderwetplichtige horeca-inrichtingen, alsmede op vrijwel alle horeca-inrichtingen die door het onderhavige wijzigingsbesluit hinderwetplichtig zijn geworden. Het Besluit horecabedrijven Hinderwet vindt zijn basis in artikel 2a van de Hinderwet en geeft algemene voorschriften ter voorkoming of beperking van gevaar, schade of hinder, die veroorzaakt kan worden door horecabedrijven.

Op 26 januari 1989 werd het ontwerp-Besluit aanwijzing horecabedrijven Hinderwet in Staatscourant nr. 19 voor inspraak gepubliceerd. De Inspectie van de volksgezondheid voor de hygiëne van het milieu voor Overijssel en Flevoland, de gemeente Ede, de gemeente Delft en de Stichting Natuur en Milieu hebben op dit ontwerp gereageerd. Daarnaast bracht de CRMH ambtshalve advies uit. De reacties op de publikatie in

de Staatscourant tezamen met het advies van de CRMH hebben geleid tot bijstelling van het besluit op bepaalde onderdelen, waarvan genoemde instellingen in kennis zijn gesteld en over welk vastgesteld ontwerp-besluit de Raad van State heeft geadviseerd.

Bij de wijziging van de Hinderwet in 1981 (Stb. 409) is de reikwijdte van deze wet verruimd (Kamerstukken II 1978/79, 15 027, nr. 3, bladzijden 21/22 en nr. 8, bladzijde 8).

Behalve gevaar, schade of hinder, die een direct gevolg zijn van de inrichting (met inbegrip van terrassen), kunnen in het kader van de Hinderwet nu ook de indirecte gevolgen van de inrichting in beschouwing worden genomen. In geval van een horecabedrijf gaat het vooral om overlast door komende en vertrekkende bezoekers van het bedrijf. Als gevolg van deze ontwikkeling doen zich in de praktijk bij de afbakening tussen enerzijds regelgeving in het kader van de Hinderwet en anderzijds gemeentelijke verordeningen problemen voor, die verband houden met de artikelen 193 en 194 van de gemeentewet en de daarop gevormde jurisprudentie. In een gemeentelijke verordening kan niet worden geregeld wat reeds met hetzelfde motief in een hogere regeling is geregeld. In de praktijk blijkt het moeilijk te zijn indirecte hinder van een horecabedrijf te onderscheiden in hinder in de zin van de Hinderwet en andere vormen van overlast, die in gemeentelijke verordeningen kunnen worden geregeld, bij voorbeeld verstoring van de openbare orde en aantasting van het woon- en leefklimaat.

Verder kunnen indirecte gevolgen van een horecabedrijf slechts betrekking hebben op de directe omgeving van de inrichting. In geval van een horecabedrijf wordt hieronder verstaan één of enkele straten rondom het bedrijf. Daarbuiten is men aangewezen op gemeentelijke verordeningen.

Samen met het inwerkingtreden van het Besluit horecabedrijven Hinderwet worden deze problemen als volgt opgelost. In dat besluit worden alle vormen van hinder – ook indirecte hinder en cumulatie van hinder – geregeld, die door het aanbrengen van voorzieningen, het treffen van maatregelen en het naleven van gedragsregels binnen de inrichting kunnen worden voorkomen of beperkt. Zo wordt met de voorschriften opgenomen in hoofdstuk II.3, van bijlage I, van het Besluit horecabedrijven Hinderwet beoogd vormen van indirecte hinder te regelen.

Vormen van hinder die in het Besluit horecabedrijven Hinderwet niet worden geregeld kunnen altijd met een ander motief, namelijk het beschermen van de openbare orde, dan wel het voorkomen van aantasting van woon of leefklimaat, bij gemeentelijke verordening worden geregeld. Ook andere vormen van overlast dan hinder, die met de aanwezigheid van het horecabedrijf verband houden, kunnen bij gemeentelijke verordening worden geregeld (ander onderwerp). Bij verordening te regelen overlast bestaat met name uit door bezoekers buiten de inrichting veroorzaakte overlast. Het voordeel van een verordening is dat deze zich rechtstreeks richt tot de oorzaak van deze overlast; de bezoekers van een horecabedrijf, dan wel een concentratie van horecabedrijven. Overigens heeft de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) een modelverordening vastgesteld die de gemeenten voor hun verordeningen als voorbeeld kunnen nemen. Deze modelverordening is tot stand gekomen in overleg met het Ministerie van VROM ten einde een optimale afstemming tussen de Hinderwet, in het bijzonder het onderhavige besluit, en gemeentelijke verordeningen te bewerkstelligen.

Voor bestaande verordeningen houdt één en ander in dat zij ingevolge de gemeentewet zullen vervallen voor zover zij met hetzelfde motief als

de Hinderwet – zijnde het voorkomen of beperken van gevaar, schade of hinder – en hetzelfde onderwerp – zijnde de met de aanwezigheid van een horecabedrijf verband houdende hinder – regelen.

De hierboven in het kort beschreven gekozen aanpak met betrekking tot de afstemming van de Hinderwet op de model-APV zou overigens ook moeten worden gevolgd voor alle andere horeca-inrichtingen die door het in werking treden van dit besluit onder de nieuwe rubriek XXVIII van artikel 1 van dat besluit komen te vallen, maar waarop het Besluit horecabedrijven Hinderwet niet van toepassing is en die derhalve onderworpen zijn aan het vergunningenregime van de Hinderwet. Met deze afstemming wordt bereikt dat er een op de praktijk afgestemde weg kan worden bewandeld waarmee de horecaproblematiek in goede banen kan worden geleid.

Uit bovenstaande blijkt tevens in hoeverre rekening is gehouden met hetgeen de CRMH aanbeveelt met betrekking tot de reikwijdte van de Hinderwet en met betrekking tot de regeling van overlast door komende en vertrekkende bezoekers. Voorts achtte de CRMH een snelle totstandkoming van de Model-APV, gevolgd door stimulerend beleid om de gewijzigde verordening in alle gemeenten te doen vaststellen, wenselijk. De Model-APV is thans gereed en de VNG heeft een stimulerend beleid zoals de CRMH bedoeld, in voorbereiding. Tevens wordt door het Ministerie van VROM een brochure Hinderwet Nieuwe Stijl uitgegeven die ook onderdeel uitmaakt van genoemd stimulerend beleid. Verder is, overeenkomstig de aanbeveling van de CRMH, een inspraakregeling in de Model-APV opgenomen.

Artikel I, onderdeel B

Bij de wijziging van het Hinderbesluit in verband met het Besluit genetisch gemodificeerde organismen Wet milieugevaarlijke stoffen (Stb. 1990, 53) was abusievelijk een zinsnede die aan het tweede lid van artikel 3 van het Hinderbesluit had moeten worden toegevoegd, opgenomen in het derde lid. De wijziging in onderdeel B strekt ertoe deze vergissing ongedaan te maken.

Artikel II

In dit besluit wordt in artikel II tevens een overgangsregeling gegeven voor bedrijven die door het besluit onder de werking van de Hinderwet komen te vallen. Het besluit is daartoe mede gebaseerd op artikel 2a van de Hinderwet. De meeste van deze bedrijven vallen onder de werking van het Besluit horecabedrijven Hinderwet, dat voor deze bedrijven zelf een overgangsregeling geeft. Het tweede lid van artikel II strekt ertoe deze bedrijven niet ook onder de overgangsregeling, gegeven in het eerste lid van artikel II, te laten vallen. De overgangsregeling is dus alleen van toepassing op de kleine groep bedrijven die hinderwetplichtig én vergunningplichtig geworden is, omdat het Besluit horecabedrijven Hinderwet op hen niet van toepassing is. Het besluit bepaalt in het eerste lid van artikel II dat voor deze bedrijven gedurende een periode van ten hoogste twee en een half jaar de voorschriften uit een eerder verleende vergunning krachtens een gemeentelijke verordening, veelal een zogenaamde muziekvergunning, van kracht blijven. Op deze wijze wordt voorkomen dat gedurende de in artikel 36 van de Hinderwet bedoelde periode van twee jaar, waarin aan de afgegeven verklaring geen voorschriften kunnen worden verbonden, de noodzakelijk geachte milieuhygiënische bescherming ontbreekt.

Artikel III

Dit besluit treedt – gelijktijdig met het Besluit horecabedrijven Hinderwet, in werking met ingang van de zesde maand na de datum waarop dit besluit in het Staatsblad is geplaatst. Voor het Besluit horecabedrijven Hinderwet wijkt deze termijn af van eerder van kracht geworden amvb's ex artikel 2a Hinderwet. De termijn is voor dit besluit en het Besluit horecabedrijven Hinderwet drie maanden langer om de gemeenten de gelegenheid te geven de Algemeen Plaatselijke Verordening aan te passen aan het bijgestelde model van de VNG.

Deregulering

Ten aanzien van de dereguleringstoets zij het volgende opgemerkt. De horeca-inrichtingen die met het in werking treden van dit besluit onder de werking van de Hinderwet komen te vallen, hadden in het verleden veelal een zogenaamde muziekvergunning, af te geven door de gemeente, nodig. Daarvoor in de plaats komen voor het overgrote deel van deze groep horeca-inrichtingen de voorschriften van het Besluit horecabedrijven Hinderwet. Voor slechts een gering aantal horecabedrijven geldt dat het Besluit horecabedrijven Hinderwet niet van toepassing zal zijn. Deze bedrijven worden vergunningplichtig op grond van de Hinderwet. Voor nieuw op te richten horeca-inrichtingen en bepaalde uitbreidingen en wijzigingen van bestaande inrichtingen kan het zo zijn dat daarnaast ook een gemeentelijke vergunning op grond van de APV moet zijn afgegeven. Of een vergunning kan worden verleend, wordt getoetst op grond van bescherming van woon- en leefklimaat. Het toetsingskader van de muziekvergunning op grond van de Wet geluidshinder en van eventuele andere gemeentelijke verordeningen wordt daarmee vervangen door het regime van de Hinderwet en het ruimere toetsingskader van de Algemene Plaatselijke Verordening. Naar mag worden aangenomen zullen de personele consequenties alsmede de consequenties ten aanzien van de beleidslasten neutraal zijn.

Op 5 december 1990 is het Bijdragenbesluit openbare lichamen Wabm (Stb. 1990, 601) in werking getreden op basis waarvan gemeenten tot 1995 in aanmerking komen voor een bijdrage in de kosten verbonden aan de uitvoering van milieutaken. Als uitgangspunt is genomen het takenpakket dat de gemeenten ter uitvoering van de verschillende regelingen hebben op het moment van het in werking treden van het Besluit horecabedrijven Hinderwet. Indien aan gemeenten nieuwe taken worden opgedragen of wordt besloten tot een intensivering van het huidige takenpakket, zal worden bezien of en zo ja op welke wijze, de kosten die daaraan zijn verbonden aan gemeenten zullen worden vergoed. Het Besluit horecabedrijven Hinderwet treedt na de peildatum in werking, maar in de toelichting bij het gewijzigde Bijdragenbesluit van 5 december (bladzijde 12, tweede alinea) is gesteld dat reeds bij de berekening van het structurele tekort van de gemeenten rekening is gehouden met al de taken die uit het in werking treden van het Besluit horecabedrijven Hinderwet voortvloeien.

De problemen bij de handhaving zullen verminderen, omdat de gekozen opzet doorzichtiger en eenduidiger is.

De wijziging die voorzien is in artikel I, onderdeel B, dient er slechts toe een eerder in het Hinderbesluit aangebrachte foutieve wijziging te corrigeren.

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
J. G. M. Alders,

**Besluit
horecabedrijven
Hinderwet**

298

Besluit van 3 juni 1992, houdende regels voor horecabedrijven (Besluit horecabedrijven Hinderwet)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 26 juli 1990, Centrale Directie Juridische Zaken, afdeling Wetgeving, nr. MJZ26790025, gedaan in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken en Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid;

Gelet op artikel 2a van de Hinderwet (Stb. 1981, 410);

De Raad van State gehoord (advies van 29 juli 1991, no. W08.90.0357);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 25 mei 1992, Centrale Directie Juridische Zaken, afdeling Wetgeving, nr. MJZ25592023, uitgebracht in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken en Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

1. In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

a. horecabedrijf: een inrichting als bedoeld in artikel 1 van het Hinderbesluit (Stb. 1980, 445), die uitsluitend of in hoofdzaak is bestemd voor het tegen vergoeding verstrekken van logies, schenken van dranken of bereiden of verstrekken van spijsen voor directe consumptie, voor zover:

1°. het gezamenlijk oppervlak van de vast aangebrachte dansvloeren niet meer bedraagt dan 10 m²;

2°. installaties voor ruimteverwarming of warmwatervoorziening geen groter nominaal vermogen hebben dan 2500 kW per ketel en voor deze installaties een vergunning krachtens de Stoomwet (Stb. 1953, 179) niet is vereist;

3°. uitsluitend gas, gasolie of lichte stookolie wordt gebruikt als brandstof ten behoeve van ruimteverwarming of warmwatervoorziening;

4°. ondergrondse bewaring van gasolie of lichte stookolie uitsluitend plaatsvindt in stalen tanks die niet onder gebouwen zijn gelegen;

5°. bovengrondse bewaring van gasolie of lichte stookolie in tanks niet meer kan bedragen dan 3000 liter;

6°. geen bewaring van K1- of K2-vloeistoffen plaatsvindt in tanks;

7°. geen aflevering plaatsvindt van brandstoffen ten behoeve van tractiedoeleinden;

8°. propaan of butaan aanwezig is in ten hoogste twee stationaire reservoirs waarop het Besluit opslag propaan Hinderwet (Stb. 1987, 472) van toepassing is;

9°. geen andere gasflessen aanwezig zijn dan die, gevuld met stikstof, kooldioxide, butaan of propaan;

10°. ten hoogste 100 liter chloorbleekloog en ten hoogste 100 liter zoutzuur of zwavelzuur in emballage aanwezig zijn en er uitsluitend vanuit deze emballage wordt gevuld of bijgevoerd;

b. bevoegd gezag: het gezag dat overeenkomstig artikel 4 van de Hinderwet (Stb. 1981, 410) bevoegd is of zou zijn een vergunning voor het horecabedrijf te verlenen.

2. Dit besluit is niet van toepassing op een horecabedrijf dat is gelegen in een stiltegebied in de zin van de Wet geluidhinder (Stb. 1979, 99).

Artikel 2

1. Degene die een horecabedrijf drijft, dient te voldoen aan de voorschriften, die zijn opgenomen in de bij dit besluit behorende bijlage I, alsmede aan de krachtens die voorschriften door het bevoegd gezag gestelde nadere eisen.

2. Indien nadere eisen worden gesteld, die mede de arbeidsomstandigheden raken, worden zodanige eisen niet gesteld dan nadat het bevoegd gezag het districtshoofd schriftelijk in de gelegenheid heeft gesteld opmerkingen te maken.

3. Een beschikking waarin nadere eisen worden gesteld, wordt gezonden aan degene die het horecabedrijf drijft, de inspecteur en het districtshoofd.

Artikel 3

Voor het oprichten of in werking hebben, het uitbreiden of wijzigen van een horecabedrijf, dan wel voor het veranderen van een daarin gebedigde werkwijze, geldt het verbod, gesteld in artikel 2, eerste lid, van de Hinderwet niet.

Artikel 4

1. Degene die voornemens is een horecabedrijf op te richten, dient hiervan ten minste één maand voor het oprichten kennis te geven aan het bevoegd gezag, de inspecteur en het districtshoofd.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing met betrekking tot het uitbreiden of wijzigen van een horecabedrijf, dan wel met betrekking tot het veranderen van een daarin gebedigde werkwijze. Deze kennisgeving is niet vereist indien eerder een kennisgeving overeenkomstig dit artikel is gedaan en door dit uitbreiden, wijzigen of veranderen van werkwijze geen afwijking ontstaat van de bij die kennisgeving eerder verstrekte gegevens.

3. Bij een kennisgeving als bedoeld in het eerste of tweede lid dient in ieder geval het tijdstip te worden vermeld, waarop het horecabedrijf of de uitbreiding of wijziging daarvan in werking zal worden gebracht dan wel de daarin gebedigde werkwijze veranderd zal zijn, en dienen de gegevens te worden verstrekt, die in de bij dit besluit behorende bijlage II zijn aangegeven. De kennisgeving dient te worden gedaan op een formulier waarvan het model wordt vastgesteld door Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer. Onze

Minister kan daarbij nadere regels stellen met betrekking tot de in bijlage II bedoelde gegevens.

4. Degene die een kennisgeving heeft gedaan als bedoeld in het eerste of tweede lid, dient het bevoegd gezag zo tijdig in kennis te stellen van een wijziging van het in het derde lid bedoelde tijdstip dat het bevoegd gezag in staat is voorafgaand aan dat tijdstip te controleren of aan de in bijlage I opgenomen voorschriften wordt voldaan.

Artikel 5

1. Artikel 2 is niet van toepassing gedurende één jaar vanaf het tijdstip waarop dit besluit van toepassing wordt op een reeds opgericht horecabedrijf.

2. Artikel 3 is niet van toepassing gedurende één jaar vanaf het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit op een reeds opgericht horecabedrijf waarop vóór dit tijdstip de Hinderwet reeds van toepassing was.

3. Artikel 3 is evenmin van toepassing gedurende één jaar vanaf het tijdstip waarop dit besluit van toepassing wordt op een reeds opgericht horecabedrijf, voor zover dit tijdstip later valt dan de datum van inwerkingtreding van dit besluit.

4. Op een horecabedrijf dat is opgericht vóór het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit en waarop de Hinderwet vóór dit tijdstip niet van toepassing was, blijven de voorschriften van een krachtens een gemeentelijke verordening verleende vergunning voor dit bedrijf of een tot dit bedrijf behorend terras – voor zover deze betrekking hebben op het voorkomen of in voldoende mate beperken van gevaar, schade of hinder – gedurende één jaar vanaf dit tijdstip van toepassing.

5. In een geval als bedoeld in het eerste lid, dient degene die een horecabedrijf drijft, ten hoogste drie maanden na het in dat lid bedoelde tijdstip aan het bevoegd gezag, de inspecteur en het districtshoofd ervan kennis te geven dat hij het horecabedrijf in werking heeft. De kennisgeving dient te geschieden overeenkomstig artikel 4, derde lid.

6. Deze kennisgeving is niet vereist indien voor het horecabedrijf een vergunning is verleend:

- a. als bedoeld in artikel 2, eerste lid, van de Hinderwet;
- b. krachtens een gemeentelijke verordening

Artikel 6

Dit besluit treedt in werking op het tijdstip waarop het Besluit, houdende aanwijzing horecabedrijven in het Hinderbesluit (Besluit aanwijzing horecabedrijven Hinderbesluit) in werking treedt.

Artikel 7

Dit besluit kan worden aangehaald als: Besluit horecabedrijven Hinderwet.

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 14 juli 1992, nr. 133

Lasten en bevelen dat dit besluit met daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 3 juni 1992

Beatrix

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer
a.i.,
R. F. M. Lubbers

Uitgegeven de *dertigste* juni 1992

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

INHOUD

	blz.
I. Begrippen	6
II. Voorschriften	8
1. Bereiden van maaltijden en spijsen	8
2. Geluid- en trillinghinder	10
3. Indirecte hinder	13
4. Terrassen	14
5. Afvalstoffen	14
6. Bodembescherming	15
7. Luchtverontreiniging en stankhinder	15
8. Brandpreventie en brandbestrijding	15
9. Gebruik van gasflessen	16
10. Bewaren van K1-, K2- en K3-vloeistoffen en chemicaliën in emballage	17
11. Bewaren van chloorbleekloog en zuren in emballage	17
12. Gedragsvoorschriften	18
13. Ongewone voorvallen	18
14. Meet- en registratieverplichtingen	18
15. Elektrische installatie	18
16. Gasdrukregel- en meetinstallaties, aardgasgestookte en oliegestookte installaties	18
17. Koel- of vriesinstallaties	19
18. Centrale verwarmingsinstallaties voor ruimteverwarming of warmwatervoorziening met een gezamenlijke nominale belasting van meer dan 130 kW	19
19. Voorschriften voor de opslag van gasolie en lichte stookolie in een ondergrondse stalen tank	21
20. Voorschriften voor de opslag van gasolie of lichte stookolie in bovengrondse tanks met een inhoud van meer dan 200 liter en ten hoogste 3000 liter	25
21. Parkeergarages	27
22. Noodstroomvoorzieningen	27

I. BEGRIPPEN

1. In deze bijlage en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

binnenterrein:	een terrein gelegen aan de achterzijde van verschillende verdiepingen tellende bebouwing en dat door deze bebouwing geheel of gedeeltelijk omsloten is;
bodemweerstandrapport:	een door of namens het KIWA afgegeven rapport van bevindingen van de volgens voorschrift 5.1.3.1 van CPR 9-1 uitgevoerde onderzoeken;
brandwerendheid van bouwdelen:	de tijd, uitgedrukt in minuten, gedurende welke enig bouwkundig onderdeel van een gebouw, met uitzondering van een deur-, luik- of raamconstructie, zijn functie moet kunnen blijven vervullen bij verhitte, en bepaald volgens NEN 3884, uitgave 1982;
brandwerendheid van deur-, luik- en raamconstructies:	de tijd, uitgedrukt in minuten, gedurende welke deur-, luik- en raamconstructies in geval van brand weerstand bieden tegen bezwijken en vlamdicht blijven, en bepaald volgens NEN 3885, uitgave 1982;
CPR 9-1:	Richtlijn 9-1 van de Commissie Preventie van Rampen door Gevaarlijke Stoffen (CPR), getiteld «Vloeibare aardolie producten ondergrondse opslag in stalen tanks en afleverinstallaties voor motorbrandstof», vierde druk 1988;
DIN:	een door het Deutsches Institut für Normung e.V. (DIN) uitgegeven publikatie;
equivalent geluidsniveau (LAeq):	het gemiddelde van de afwisselende niveaus van het ter plaatse, in de loop van een bepaalde periode, optredende geluid, vastgesteld overeenkomstig voorschrift 2.9;
gasfles:	een voor herhaald gebruik bestemde, cilindrische, metalen drukhouder, die voorzien is van één aansluiting met klep- of naafdafsluiter en een waterinhoud heeft van ten hoogste 150 l;
geluidgevoelige bestemmingen:	gebouwen of objecten, aangewezen bij algemene maatregel van bestuur krachtens de artikelen 49 en 68 van de Wet geluidhinder;
geluidgevoelige ruimte van een woning:	een ruimte binnen een woning voor zover die kennelijk als slaap-, woon-, of eetkamer wordt gebruikt of voor een zodanig gebruik is bestemd;
geluidsniveau in dB(A):	het niveau van het ter plaatse optredende geluid, uitgedrukt in dB(A), overeenkomstig de door de Internationale Electrotechnische Commissie (IEC) terzake opgestelde regels, zoals neergelegd in de IEC-publikatie no. 651, uitgave 1979;
installatiecertificaat:	een door of namens het KIWA afgegeven certificaat waarin is vastgelegd dat de installatie is uitgevoerd en geïnstalleerd overeenkomstig CPR 9-1, hoofdstukken 5.1 en 5.3;
introductiekeuring:	keuring van bestaande tankinstallaties, uitgevoerd door of namens het KIWA overeenkomstig de voorschriften 5.2.3.3 en 5.2.3.4 van CPR 9-1;

K1-vloeistof:	een brandbare vloeistof waarvan het vlampunt gelegen is onder 21°C, bepaald volgens NEN 3204, uitgave 1968, en die bij 37,8°C een dampspanning heeft van ten minste 35 kPa en ten hoogste 100 kPa, bepaald volgens NEN 928, uitgave 1970, of een verproduct waarvan het vlampunt gelegen is onder 21°C, bepaald volgens NEN-EN 53, uitgave 1976;
K2-vloeistof:	een brandbare vloeistof waarvan het vlampunt gelegen is op of boven 21°C en onder 55°C, bepaald volgens NEN 3204, uitgave 1968, of een verproduct waarvan het vlampunt gelegen is op of boven 21°C en onder 55°C, bepaald volgens NEN-EN 53, uitgave 1976;
K3-vloeistof:	een brandbare vloeistof waarvan het vlampunt gelegen is op of boven 55°C, bepaald volgens NEN-ISO 2719, uitgave 1979, of een verproduct waarvan het vlampunt gelegen is op of boven 55°C, bepaald volgens NEN-EN 53, uitgave 1976;
KIWA:	het Keuringsinstituut voor Waterleidingartikelen N.V.;
KIWA-Garantiemerkverklaring:	de oude benaming van de KIWA-keurverklaring;
KIWA-keurverklaring:	een door of namens het KIWA afgegeven certificaat als bedoeld in voorschrift 5.1.2.3 van CPR 9-1, waarin is vermeld dat de tank volgens de gestelde voorschriften is geconstrueerd;
KVGN:	de Koninklijke Vereniging van Gasfabrikanten in Nederland;
NEN:	een door het NNI uitgegeven norm;
NEN-EN:	een door het Comité Européen de Normalisation opgestelde en door het NNI als Nederlandse norm aanvaarde en uitgegeven norm;
NEN-ISO:	een door de International Organization for Standardization opgestelde en door het NNI als Nederlandse norm aanvaarde en uitgegeven norm;
NNI:	het Nederlands Normalisatie Instituut;
onbrandbaar:	het onbrandbaar zijn overeenkomstig het bepaalde in NEN 3881, uitgave 1975;
referentieniveau:	de hoogste waarde van de onder a. en b. genoemde niveaus, bepaald overeenkomstig het Besluit bepaling referentieniveau-periode (Stcrt. 1982, 162): a. het geluidsniveau, uitgedrukt in dB(A), dat, gemeten over een bepaalde periode, gedurende 95% van de tijd, wordt overschreden, exclusief de bijdrage van de inrichting zelf; b. het optredende equivalente geluidsniveau (LAeq), veroorzaakt door wegverkeersbronnen minus 10 dB, met dien verstande dat voor de nachtperiode van 23.00 tot 07.00 uur alleen wegverkeersbronnen in rekening mogen worden gebracht met een intensiteit van meer dan 500 motorvoertuigen gedurende die periode;
terras:	een buiten de besloten ruimte liggend gedeelte van een horecabedrijf waar dranken of spijsen voor consumptie ter plaatse worden verstrekt;

VLG:

het Reglement betreffende het vervoer over land van gevaarlijke stoffen (Stcrt. 1979, 189);

woning:

een gebouw of deel van een gebouw dat voor bewoning wordt gebruikt of daartoe is bestemd.

2. Voor zover een DIN-, NEN-, NEN-EN of NEN-ISO-norm, waarnaar in een voorschrift wordt verwezen, betrekking heeft op de uitvoering van constructies, toestellen en apparaten, wordt bedoeld de vóór de datum waarop dit besluit in het Staatsblad is geplaatst, laatst uitgegeven norm met de daarop tot die datum uitgegeven aanvullingen of correctiebladen dan wel voor zover het op die datum reeds bestaande constructies, toestellen en apparaten betreft – de norm die bij de aanleg c.q. installatie van die constructies, toestellen en apparaten is toegepast, tenzij in het voorschrift anders is bepaald.

II. VOORSCHRIFTEN

1. Bereiden van maaltijden en spijsen

1.1. Buiten de inrichting mag geen stankhinder worden veroorzaakt ten gevolge van de wasem en de dampen die vrijkomen bij het smelten van vet, het verwarmen van olie, het koken, bakken, braden, frituren of grillen van voedingsmiddelen. Daartoe moeten de wasem en de dampen door middel van een afzuiginstallatie van voldoende capaciteit worden afgezogen en zonder zich in de inrichting te kunnen verspreiden in de buitenlucht worden afgevoerd. Deze afgezogen dampen moeten, alvorens in de buitenlucht te worden geloosd, worden geleid door een doelmatig vetvangend filter. De afvoerleiding van de dampen moet gasdicht zijn uitgevoerd. De uitmonding van de afvoerleiding van deze dampen moet zijn gelegen op een hoogte van ten minste 2 m boven de hoogste daklijn van de binnen 25 m van de uitmonding gelegen gebouwen, dan wel anderszins zodanig zijn gesitueerd dat een gelijkwaardige verspreiding van de afgezogen dampen in de buitenlucht is gewaarborgd. Indien ondanks de hierboven omschreven wijze van afvoer van wasem en dampen regelmatig stankhinder optreedt, moet een doelmatige ontgeuringsinstallatie worden aangebracht. Het bevoegd gezag kan nadere eisen stellen ten aanzien van de aanwezigheid, de uitvoering en het onderhoud van een ontgeuringsinstallatie, alsmede ten aanzien van de situering van de uitmonding van de afvoerleiding in de buitenlucht. De dampen die vrijkomen bij het bereiden van voedingsmiddelen op een houtskoolgrill, behoeven niet door een vetvangend filter te worden geleid.

1.2. Indien binnen een afstand van 50 m, gemeten vanaf de uitmonding van de in voorschrift 1.1 bedoelde dampafvoerleiding, een uitmonding van een dampafvoerleiding is gelegen van een andere inrichting waar eveneens voedingsmiddelen in oliën en vetten worden gebakken of worden gekookt, moet, ter voorkoming van cumulatie van stankhinder, een afdoende verspreiding van de afgezogen dampen in de buitenlucht zijn gewaarborgd; indien in dat geval een afdoende verspreiding niet kan worden gewaarborgd moeten de dampen, alvorens in de buitenlucht te worden geloosd, worden geleid door een doelmatige ontgeuringsinstallatie. Ten aanzien van de situering van de uitmonding van de afvoerleiding, alsmede ten aanzien van de uitvoering en het onderhouden van de ontgeuringsinstallatie kan het bevoegd gezag nadere eisen stellen.

1.3. De constructie van een filterinstallatie moet zodanig zijn dat de filterlichamen uitneembaar en verwisselbaar zijn.

1.4. Een filter moet zo dikwijls als dit voor de goede werking daarvan noodzakelijk is, worden ontdaan van vetafzetting of worden vervangen.

1.5. Indien een dampafvoerleiding door een niet tot de inrichting behorende ruimte voert, moet de leiding een brandwerendheid bezitten van ten minste 60 minuten.

1.6. De verbrandingsgassen van een kook-, bak-, braad-, grilleer- of frituurtoestel, dat is voorzien van een verbrandingsruimte, moeten door een voor dit doel bestemde leiding van onbrandbaar en hittebestendig materiaal in de buitenlucht worden afgevoerd. De uitmonding van deze leiding moet voldoen aan de eisen, gesteld in bijlage C van NEN 1078, uitgave 1987, Voorschriften voor aardgasinstallaties (GAVO-1987).

1.7. Indien een leiding als bedoeld in voorschrift 1.6 zich niet in een tot de inrichting behorende ruimte bevindt, moet de leiding of het kanaal waarin de leiding zich bevindt een brandwerendheid bezitten van ten minste 60 minuten. Ter plaatse van doorvoeringen door wanden of plafonds moet de leiding zodanig zijn geïsoleerd, dat geen oververhitting van enig brandbaar materiaal van het gebouw kan plaatsvinden. De leiding moet zodanig zijn aangelegd of geïsoleerd dat de door de leiding afgegeven warmtestraling in niet tot de inrichting behorende ruimten niet waarneembaar is.

1.8. Indien verbrandingsgassen van een oven of een bak-, braad-, grilleer- of frituurtoestel tezamen met bakdampen of wasem worden afgevoerd, zijn, onverminderd het bepaalde over de afvoer van verbrandingsgassen in andere voorschriften van deze bijlage, de voorschriften 1.1 tot en met 1.5 van overeenkomstige toepassing. De afvoer van verbrandingsgassen moet daarbij zodanig geschieden dat de verbranding niet door een afzuiginstallatie kan worden beïnvloed.

1.9. Een gecombineerde afvoer van verbrandingsgassen en bakdampen van bak-, braad-, grilleer- of frituurtoestellen moet op een zodanige wijze plaatsvinden dat de verbrandingsgassen bij intrede in de dampafvoerleiding geen hogere temperatuur hebben dan 200°C.

1.10. Verbrandingsgassen moeten voor de intreezijde van de afzuigventilator en na een eventueel geplaatste ontgeuringsinstallatie in de dampafvoerleiding worden gevoerd. De afvoer van verbrandingsgassen moet zodanig geschieden dat de verbranding niet door de afzuiginstallatie kan worden beïnvloed.

1.11. Een frituurtoestel dient thermisch zodanig te zijn beveiligd dat de temperatuur van het bakmedium niet boven 200°C kan oplopen. Nabij een frituurtoestel moet voor iedere frituurbak een passend metalen deksel of een branddeken aanwezig zijn ten einde de bakken in geval van brand te kunnen afdekken.

1.12. Een frituurtoestel moet zodanig zijn ingericht dat overlopende olie niet met open vuur in aanraking kan komen.

1.13. Bouwdelen die een scheidingsconstructie vormen tussen ruimten waarin vet wordt gesmolten, olie wordt verwarmd, of waarin wordt gekookt, gebakken, gebraden, gefrituurd of gegrilleerd, en een niet tot de inrichting behorende ruimte, moeten zodanig dampdicht zijn

uitgevoerd dat de bij voornoemde werkzaamheden vrijkomende dampen, in laatstgenoemde ruimte niet waarneembaar zijn ten gevolge van penetratie van deze dampen door de scheidingsconstructie.

1.14. Kook-, bak-, braad-, grilleer- of frituurtoestellen moeten op een ondergrond van onbrandbaar materiaal zijn opgesteld en zodanig zijn geïsoleerd of opgesteld dat de door deze toestellen veroorzaakte warmtestraling in niet tot de inrichting behorende ruimten niet waarneembaar is.

1.15. De afstand van het vuurbed van een houtskoolgrill tot de kap waardoor de verbrandingsgassen en de dampen van deze grill worden afgevoerd, moet ten minste 1 m bedragen.

2. Geluid- en trillinghinder

2.1. Het equivalente geluidsniveau (LAeq), veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige toestellen en installaties en de daarin verrichte werkzaamheden en plaatsvindende activiteiten, mag ter plaatse van woningen van derden, andere geluidgevoelige bestemmingen en – voor zover binnen een afstand van 50 meter van de inrichting geen woningen van derden of geluidgevoelige bestemmingen aanwezig zijn – op enig punt 50 meter van de inrichting, niet meer bedragen dan het referentieniveau ter plaatse, met dien verstande dat:

- a. het equivalente geluidsniveau (LAeq) niet meer mag bedragen dan:
50 dB(A) tussen 07.00 en 19.00 uur;
45 dB(A) tussen 19.00 en 23.00 uur;
40 dB(A) tussen 23.00 en 07.00 uur;
- b. het equivalente geluidsniveau niet minder behoeft te bedragen dan:
40 dB(A) tussen 07.00 en 19.00 uur;
35 dB(A) tussen 19.00 en 23.00 uur;
30 dB(A) tussen 23.00 en 07.00 uur.

2.2. In afwijking van voorschrift 2.1 mag voor inrichtingen die reeds zijn opgericht vóór de datum waarop dit besluit op die inrichting van toepassing wordt, het equivalente geluidsniveau (LAeq) niet meer bedragen dan:

- 55 dB(A) tussen 07.00 en 19.00 uur;
- 50 dB(A) tussen 19.00 en 23.00 uur;
- 45 dB(A) tussen 23.00 en 07.00 uur;

met dien verstande dat, indien ten behoeve van die inrichting een vergunning krachtens de Hinderwet of een vergunning als bedoeld in artikel 12 van de Wet geluidhinder is verleend, het equivalente geluidsniveau niet hoger mag zijn dan de waarde die is vastgelegd in de voor die inrichting verleende vergunning of die met de in die vergunning verlangde akoestische voorzieningen en in acht te nemen gedragsregels wordt bereikt; dit geldt niet voor zover dat equivalente niveau hoger is dan de waarde, vermeld in de aanhef van dit voorschrift, of lager is dan de waarde, vastgelegd in voorschrift 2.1, onder b. Het bevoegd gezag kan nadere eisen stellen ten aanzien van de toelaatbare equivalente geluidsniveaus voor de inrichting; dit niveau mag echter niet hoger zijn dan het equivalente geluidsniveau, vermeld in de aanhef van dit voorschrift, en niet lager dan het niveau, vastgelegd in voorschrift 2.1, onder b.

2.3. Het equivalente geluidsniveau mag voor inrichtingen die zijn gelegen in een horecaconcentratiegebied dat bij of krachtens een gemeentelijke verordening als zodanig is aangewezen ten hoogste 5 dB hoger zijn dan de getalswaarde van het overeenkomstig voorschrift 2.1